

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. gegužės 14 d. Nr. 21RE-
(AG-358/01-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko (pranešėjas) ir Ingridos Sabaliauskienės (posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei, dalyvaujant pareiškėjai A. M., atsakovo Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovui A. M., viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo pareiškėjos A. M. skundą atsakovui Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja A. M. (toliau – ir pareiškėja) skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir Tarnyba) 2026 m. kovo 23 d. raštą Nr. 1SD-4121 (toliau – Raštas) ir įpareigoti Tarnybą per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Paaiškino, kad ginčo esmę pareiškėja yra išdėsčiusi savo 2026 m. vasario 19 d. prašyme Tarnybai. Pareiškėja skunde Tarnybos direktoriui nurodė, kad Raštas yra neteisėtas ir nepagrįstas, neatitinka gero administravimo principo, neatsakyta į esminius klausimus dėl galimo vaikų teisių pažeidimo ir galimos prievartos. Atsakymas deklaratyvus ir neatitinka faktinių aplinkybių. Pateikti garso įrašai su galimai nusikalstamų veikų požymiais nebuvo įvertinti, perduoti ekspertizei ir tinkamai iširti. Pareiškėjos sūnus yra vaiko tėvas, o duomenų apie tėvystės teisių ribojimą nepateikta.

Tarnyba prašo pareiškėjos skundą atmesti pilna apimtimi.

Atsiliepime paaiškino, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo (toliau – Įstatymas) 36 straipsnio 1 dalimi, Tarnyba, gavusi pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą, kuo skubiau pradeda nagrinėti pranešimą ir susitinka su vaiku, užsitikrindama galimybę pabendrauti su juo be apribojimų, jeigu yra poreikis, – nedalyvaujant vaiko atstovams pagal įstatymą, atsižvelgęs į vaiko amžių ir brandą išklauso vaiką jam priimtiniu būdu vaiko nuomonę apie galimą jo teisių pažeidimą, pagal poreikį įvertina vaiko gyvenamąją ir (ar) socialinę aplinką, bei vaiko santykius su jo tėvais ar kitais vaiko atstovais pagal įstatymą. Vadovaujantis Vaiko situacijos vertinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2019 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. A1-803 (toliau – Aprašas) nustatyta tvarka, atlieka vaiko situacijos vertinimą. Jeigu Tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikęs Įstatymo 36 straipsnio 1 dalyje nurodytus veiksmus nustato vaiko teisių pažeidimus ir (ar) pavojų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, jis priima sprendimą vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį arba vaikui nustatomas apsaugos poreikis. Vertinant pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį, vadovaujantis Aprašo 25 punktu, yra vertinami su vaiko funkcionalumu susiję rizikos veiksniai, taip pat rizikos veiksniai, kylantys iš

socialinės aplinkos, kurioje yra vaikas, bei rizikos veiksniai susiję su vaiko atstovais pagal įstatymą, kas nagrinėjama atveju ir buvo atlikta.

Tarnyboje 2026 m. kovo 2 d. ir 2026 m. kovo 3 d. buvo gauti Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarijos asmenų aptarnavimo skyriaus ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos persiųsti nagrinėjimui pagal kompetenciją pareiškėjos prašymai dėl pareiškėjos vaikaičių teisių ir teisėtų interesų užtikrinimo ir apsaugos. Tarnybos Vilniaus miesto vaiko teisių apsaugos skyriui (toliau – Skyrius) buvo persiųsti pasikartojantys pareiškėjos pranešimai. Pranešimų esmė – prieš pareiškėjos vaikaičius smurtauja vaikų motina, pas vaikaičių motiną naktimis lankosi „svetimi vyrai“, kurie prievartauja vaikus ir kt. Vaikų tėvas (pareiškėjos sūnus) į Skyrių su panašiais pranešimais vien per 2026 metų kovo mėnesį kreipėsi 10 kartų. Vaikų tėvas pateikė neaiškaus turinio garso įrašą, kuriame, esą yra „svetimų vyrų“ prievartaujami jo vaikai. Pareiškėjos sūnus siunčia pranešimus ir kitoms institucijoms.

Skyrius, gavęs pranešimus, atlieka veiksmus, nurodytus Įstatyme, o jei pranešime yra informacija apie smurtą, nedelsiant, per 24 valandas, persiunčia nagrinėti ikiteisminio tyrimo institucijai ir visais atvejais atlieka vaiko situacijos vertinimą. Nagrinėjama atveju Skyrius pranešimą gavo ne iš vaiko atstovų pagal įstatymą, o iš vaikų senelės (pareiškėjos). Įstatymo 31 straipsnio 5 punktas įtvirtina, jog vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę ir pareigą atstovauti savo vaikui be atskiro įgaliojimo ir gauti informaciją, susijusią su jų vaiku, dalyvauti ir būti išklausyti dėl sprendimų, susijusių su jų vaiku, išskyrus atvejus, kai tai apribota įstatymu. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 3.170 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad tėvas ar motina, negyvenantys kartu su vaiku, turi teisę gauti informaciją apie vaiką iš visų auklėjimo, ugdymo, gydymo, vaiko teisių apsaugos ir kitų įstaigų bei institucijų, kurios turi ryšį su jo vaiku. Atsisakyti suteikti informaciją galima tik tuo atveju, jei yra grėsmės vaiko sveikatai ar gyvybei iš tėvo ar motinos pusės, taip pat įstatymų nustatytais atvejais. Pagal CK 3.155, 3.161 ir 3.170 straipsnių nuostatas, taip pat Įstatymo 10 straipsnio 2 dalį, tėvai turi teisę žinoti savo vaiko gyvenamosios vietos informaciją ir dalyvauti jo auklėjime. Ši teisė taip pat apima teisę užtikrinti ryšį su vaiku ir gauti informaciją apie vaiko gyvenimą. Tėvų teisė gauti tokią informaciją gali būti ribojama tik išimtiniais atvejais, kai yra objektyvūs duomenys apie realią grėsmę vaiko saugumui ar sveikatai, arba kai teismo sprendimas tai nustato.

Skyrius, nagrinėdamas asmenų pranešimus dėl galimų vaiko teisių pažeidimų ir su tuo susijusius prašymus dėl duomenų pateikimo privalo vadovautis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu, 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – ir BDAR), bei laikytis Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos 2022 m. birželio 8 d. „Prašymų dėl asmens duomenų teikimo vertinimo gairių“ (toliau – Gairės), kuriose pateiktos ir rekomendacijos dėl prašymų dėl asmens duomenų gavimo vertinimo. Asmens duomenys gali būti teikiami tretiesiems asmenims, jei tai atitiktų BDAR nustatytas taisykles. Gairėse nurodyta, asmens duomenų teikimas yra viena iš asmens duomenų tvarkymo operacijų, todėl asmens duomenys gali būti teikiami tik laikantis su asmens duomenų tvarkymu susijusių principų, įtvirtintų BDAR 5 straipsnyje, ir kai toks asmens duomenų tvarkymas gali būti pagrįstas bent viena teisėta asmens duomenų tvarkymo sąlyga, numatyta BDAR 6 straipsnyje ir, kai taikoma, BDAR 9 straipsnyje nustatyta draudimo tvarkyti specialiųjų kategorijų asmens duomenis išimtimi. Tuo atveju, jei nėra nė vienos BDAR nurodytos teisėto asmens duomenų tvarkymo sąlygos (arba, jei taikoma, minėtos išimtys) ir teisėto asmens duomenų tvarkymo tikslo, asmens duomenys negali būti tvarkomi.

Pranešėjo, šiuo atveju – pareiškėjos, kuris nėra vaiko atstovas pagal įstatymą, teisė susipažinti su šiaime procese tvarkomais dokumentais / informacija ir priimtais sprendimais nėra tapati žmogaus teisei susipažinti su savo asmens duomenimis (BDAR 15 straipsnis, Valstybinės duomenų inspekcijos išaiškinimas).

Kaip jau buvo minėta ir pareiškėjai Rašte, vadovaujantis BDAR 5 straipsnio 1 dalies f punktas taip pat įpareigoja Tarnybą įgyvendinti asmens duomenų konfidencialumo principą. Vadovaujantis Įstatymo 4 straipsnio 11 punktu, Tarnyba, vykdydama funkcijas, privalo užtikrinti privataus gyvenimo neliečiamumo principo, nustatančio, jog įgyvendinant vaiko teisių apsaugą ir teikiant paramą bei pagalbą vaikui, jo tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, užtikrinama, kad šeima nepatirs

neteisėto, nebūtino ir neproporcingo kišimosi į privatų gyvenimą, o informacija apie šeimos privatų gyvenimą nebus atskleista tretiesiems asmenims.

Skyrius, gavęs pranešimus, atliko vaikų situacijos vertinimus ir nustatęs būtinybę vertinti pagalbos vaikams ir šeimai poreikį, inicijavo atvejo vadybą, bei gautą pranešimą persiuntė nagrinėti pagal kompetenciją ikiteisminio tyrimo institucijai. Vadovaujantis tai kas išvardinta šiame rašte, bei atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja nėra vaikų atstovas pagal įstatymą, Skyrius jai nesuteikė papildomos informacijos apie šeimą ir veiksmus, kurių Skyrius ėmėsi darbui su šia šeima, nes tai pažeistų šeimos ir vaiko teisę į konfidencialumą, informacijos apie šeimą neplatinimą, tačiau informavo pareiškėją, kad ėmėsi veiksmų, numatytų teisės aktuose.

Pažymėtina ir tai, kad į visus 10 pareiškėjos sūnaus (pareiškėjos vaikaičių tėvo) skundų/pranešimų Skyrius atsakė išsamiai. (reg. Nr.1 SD-5495 (2025 m. balandžio 15 d.). Tai patvirtina, kad Tarnyba neriboja teisės gauti informaciją apie vaikus jų atstovams pagal įstatymą, jei tokios informacijos pateikimas vaikui nekelia pavojaus sveikatai ir vystymuisi, o gavusi pranešimus apie galimus veiksmus Tarnyba atlieka tinkamus veiksmus, numatytus teisės aktuose, atsakymai pareiškėjams yra išsamūs, argumentuoti, pateikti vadovaujantis teisės aktais įskaitant ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymą (toliau – VAI). Tarnyba turi pareigą vadovautis BDAR ir neturi teisės informacijos apie vaiką, jo tėvus teikti tretiesiems asmenims, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus.

Skundas atmestinas

Remiantis byloje esančia medžiaga, nustatyta, kad pareiškėja 2026 m. kovo 2 d. analogiško turinio prašymais kreipėsi į Prezidento kanceliariją ir Vyriausybės kanceliariją, nurodydama, kad 2026 m. vasario 19 d. parašė skundą prokuratūrai dėl galimai padarytos nusikalstamos veikos (fizinės ir seksualinės prievartos) pareiškėjos anūko (14 m.) atžvilgiu, kuris gyvena su mama. Viskas prasidėjo nuo anūkės (6 m.) vizito pas pareiškėją, kai pareiškėjai ir jos sūnui - anūkės tėvui, - mergaitės elgesys pasirodė labai neįprastas. Pareiškėjos sūnus dukters telefone instaliavo pasiklausymo programėlę, kad galėtų suprasti, kas vyksta su dukra. Iš programėlės garso įrašo tapo aišku, kad bute, kurį nuomojasi vaikų mama, darosi negerai dalykai, naktimis į butą ateina svetimi vyrai, ir vaikų mama juos tenkina, gulėdama vienoje lovoje su mažamete dukra. Siekdamas nustatyti, ar mergaitė nebuvo svaiginama kažkokiomis medžiagomis, pareiškėjos sūnus nuvežė ją į Santaros klinikas patikrinimui; ten atvažiavo vaiko teisių darbuotojai, policija, o mergaitės mama pasiėmė ją, uždrausdama atlikti tyrimus. Po šio įvykio vaikų tėvui buvo surašytas apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje orderis, nors jokio smurto niekada nebuvo. Kaip tėvas jis rūpinasi vaikų gerove. Pareiškėja nurodė nežinanti kaip apsaugoti anūkus nuo galimos grėsmės, nuo svetimų vyrų, kurie lankose nuomojamame bute, tyčiojasi iš vaikų, taip pat nežinanti, ar vaikų motina turi valios imtis veiksmų apsaugoti save ir vaikus nuo galimo fizinio ir seksualinio smurto, nekalbant apie traumuojamas patirtis vaikų psichikai. Pareiškėjai pasikreipus į vaikų teisių darbuotojas, jos tik informavo vaikų motiną apie pareiškėjos pranešimą. Pareiškėja prašė patikrinti faktus.

Prezidento kanceliarija 2026 m. kovo 2 d. raštu Nr. (1D-637)-2D-765 ir Vyriausybės kanceliarija 2026 m. kovo 5 d. raštu Nr. PSA-305 persiuntė Tarnybai pareiškėjos kreipimąsi dėl galimos seksualinės prievartos vaikų atžvilgiu.

Tarnybos Skyrius Raštu informavo pareiškėją, jog buvo gauti Prezidento kanceliarijos ir Vyriausybės kanceliarijos persiūsti nagrinėjimui pagal kompetenciją pareiškėjos prašymai dėl pareiškėjos anūkų teisių ir teisėtų interesų užtikrinimo ir apsaugos. Pažymėjo, kad asmenų skundai ir prašymai nagrinėjami (tiriami) vadovaujantis VAI nustatyta tvarka ir Tarnybos direktoriaus 2023 m. gruodžio 27 d. įsakymu Nr. BV-309 patvirtintomis Prašymų ir skundų nagrinėjimo bei asmenų aptarnavimo Tarnyboje taisyklėmis, taip pat Tarnybos nuostatų 9.12 papunkčiu (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. spalio 20 d. nutarimas Nr. 1114 „Dėl Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos nuostatų patvirtinimo“). Informavo, kad Skyrius reaguoja į kiekvieną gautą pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą ir visais atvejais nedelsiant imasi teisės aktuose numatytų veiksmų, siekiant įvertinti vaiko situaciją bei užtikrinti jo saugumą. Skyriuje pareiškėjos gauti prašymai yra nagrinėjami teisės aktų nustatyta tvarka, vertinamos vaikų situacijos, jų pagrindų bus priimti geriausius vaikų interesus atitinkantys sprendimai. BDAR 5 straipsnio 1 dalies f

punktas taip pat įpareigoja Tarnybą įgyvendinti asmens duomenų konfidencialumo principą. Vadovaujantis Įstatymo 4 straipsnio 11 punktu, Tarnyba, vykdydama funkcijas, privalo užtikrinti privataus gyvenimo neliečiamumo principo, nustatančio, jog įgyvendinant vaiko teisių apsaugą ir teikiant paramą bei pagalbą vaikui, jo tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, užtikrinama, kad šeima nepatirs neteisėto, nebūtino ir neproporcingo kišimosi į privatų gyvenimą, o informacija apie šeimos privatų gyvenimą nebus atskleista tretiesiems asmenims. Ši informacija gali būti teikiama tik vaiko atstovams pagal įstatymą, teismui arba kitoms institucijoms, turinčioms įstatymine teisę tokius duomenis gauti. Atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą, ir į tai, kad pareiškėja nėra vaiko atstovas pagal įstatymą, daugiau informacijos, susijusios su pareiškėjos prašymuose minimais vaikais pareiškėjai pateikti negali.

Ginčas byloje kilo dėl Tarnybos Skyriaus Rašto, kuriuo atsisakyta į pareiškėjos 2026 m. kovo 2 d. pranešimą, teisėtumo.

Tarnyba, veikdama kaip viešojo administravimo subjektas, privalo vadovautis bendraisiais principais, įtvirtintais VAI 3 straipsnyje, įskaitant įstatymo viršenybės (4 punktas), kuris reiškia, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais, bei išsamumo (5 punktas), kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 straipsnio 1 dalis). Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės), reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų. Taisyklių 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją.

Vadovaujantis aptartu teisiniu reguliavimu, asmuo, nepriklausomai nuo dokumento, kuriuo kreipiasi į viešojo administravimo subjektą, pobūdžio (skundas, pareiškimas, prašymas), turi teisę, kad šis kreipimasis būtų išnagrinėtas ir į jį būtų atsakyta teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais. Be to, asmuo, nesutikdamas su viešojo administravimo subjekto atsakymu, turi teisę jį apskusti taip, kaip įtvirtinta VAI 14 straipsnyje. Nagrinėjamu atveju pareiškėja būtų ir vadovavosi VAI 14 straipsnio nuostatomis, kurios reglamentuoja, kad asmuo turi teisę apskusti viešojo administravimo subjekto priimtą administracinį sprendimą arba veiksmą (neveikimą), taip pat viešojo administravimo subjekto vilkinimą atlikti jo kompetencijai priskirtus veiksmus šio įstatymo nustatyta tvarka tam pačiam viešojo administravimo subjektui arba aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui, arba kitų įstatymų, reglamentuojančių ginčų, kylančių iš administracinių teisinių santykių, nagrinėjimą nustatyta tvarka išankstinio ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijai arba administraciniam teismui.

Nagrinėjamu atveju vertinama, ar Tarnyba (Skyrius) tinkamai išnagrinėjo pareiškėjos 2026 m. kovo 2 d. pranešimą ir Raštu pateikė pagrįstą atsakymą, atitinkantį kreipimosi turinį.

Kaip minėta, Raštu Tarnybos skyrius informavo pareiškėją, jog jos prašymai nagrinėjami, vertinamos vaikų situacijos, jų pagrindu bus priimti geriausius vaikų interesus atitinkantys sprendimai, tačiau kadangi pareiškėja nėra vaiko atstovas pagal įstatymą, daugiau informacijos, susijusios su jos prašymuose minimais vaikais Tarnyba pateikti negali.

Pareiškėjos teigimu, Raštas yra neteisėtas ir nepagrįstas, neatitinka gero administravimo principo, neatsakyta į esminius klausimus dėl galimo vaikų teisių pažeidimo ir galimos prievartos

BDAR 4 straipsnio 1 punkte numatyta, kad asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius. BDAR 4 straipsnio 9 punkte numatyta, kad duomenų gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios

institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuriai atskleidžiami asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis ar ne. Tačiau valdžios institucijos, kurios pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę gali gauti asmens duomenis vykdydamos konkretų tyrimą, nelaikomos duomenų gavėjais; tvarkydamos tuos duomenis, tos valdžios institucijos laikosi taikomų duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių. Minėto straipsnio 12 punkte numatyta, kad asmens duomenų saugumo pažeidimas – saugumo pažeidimas, dėl kurio netyčia arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami persiųsti, saugomi arba kitaip tvarkomi asmens duomenys arba prie jų be leidimo gaunama prieiga.

Įstatymo 4 straipsnio 11 dalyje nustatyta, kad tėvai, kiti vaiko atstovai pagal įstatymą, valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, nevyriausybinės organizacijos, kiti fiziniai ir juridiniai asmenys privalo, be kita ko, vadovautis privataus gyvenimo neliečiamumo – įgyvendinant vaiko teisių apsaugą ir teikiant paramą bei pagalbą vaikui, jo tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, užtikrinama, kad šeima nepatirs neteisėto, nebūtino ir neproporcingo kišimosi į privatų gyvenimą, o informacija apie šeimos privatų gyvenimą nebus atskleista tretiesiems asmenims.

Įstatymo 31 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, kad vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę ir pareigą atstovauti savo vaikui be atskiro įgaliojimo ir gauti informaciją, susijusią su jų vaiku, dalyvauti ir būti išklausyti dėl sprendimų, susijusių su jų vaiku, išskyrus atvejus, kai tai apribota įstatymu. Kai vaiko teisių apsaugos institucijos renka bet kokius su vaiku ar jo šeima susijusius duomenis, vaiko tėvai ar kiti atstovai pagal įstatymą informuojami apie asmens duomenų rinkimą, išskyrus atvejus, kai toks informacijos pateikimas prieštarauja vaiko interesams arba nėra įmanomas dėl kitų objektyvių priežasčių.

CK 3.170 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad tėvas ar motina, negyvenantys kartu su vaiku, turi teisę gauti informaciją apie vaiką iš visų auklėjimo, ugdymo, gydymo, vaiko teisių apsaugos ir kitų įstaigų bei institucijų, kurios turi ryšį su jo vaiku. Atsisakyti suteikti informaciją galima tik tuo atveju, jei yra grėsmės vaiko sveikatai ar gyvybei iš tėvo ar motinos pusės, taip pat įstatymų nustatytais atvejais.

Atsižvelgiant į aukščiau aptartą teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, jog atsakovas, būdamas asmens duomenų tvarkytoju ir vadovaudamasis Įstatyme tiesiogiai įtvirtintomis nuostatomis, nurodančiomis, kas gali susipažinti su vaiko ar jo šeima susijusiais duomenimis, priimtais sprendimais, pagrįstai informavo pareiškėją, kad pagal jos prašymą su Tarnyboje atliktais veiksmais ir priimtais sprendimais turi teisę susipažinti tik tėvai ar įgalioti atstovai. Pareiškėjos teigimu, teisę gauti informaciją turi pareiškėjos sūnus – vaikų tėvas. Nagrinėjamu atveju ginčo dėl to nėra. Tačiau, pastebėtina, kad 2026 m. kovo 2 d. pranešimą, į kurį atsakyta skundžiamu Raštu, teikė ne pareiškėjos sūnus, o pareiškėja. Atitinkamai, ji, nebūdama vaikų įgaliota atstovė, informacijos apie vykstančius tyrimus bei Tarnyboje atliekamus veiksmus vaikų ir jų šeimos atžvilgiu neturi teisės gauti. Šios savo teisės pareiškėja skunde Komisijai taip pat nepagrindė.

Komisija, atsižvelgdama į pareiškėjos 2026 m. kovo 2 d. prašymo turinį, atsakovės Raštu pateiktą atsakymą, vertina, kad Tarnyba tinkamai informavo pareiškėją, pateikdama informaciją, kuri teiktina pagal galiojančius teisės aktus ir kuri susijusi su jai priskirtomis funkcijomis. Įvertinus bylos medžiagą, nėra pagrindo teigti, jog Tarnyba netinkamai atsakė ar apskritai neatsakė į pareiškėjos pranešimą. Iš pareiškėjos skundo galima būtų daryti prielaidą, kad pareiškėjos iš esmės netenkina atsakymo turinys, tačiau tai nėra pagrindas įpareigoti Tarnybą pateikti kitą atsakymą. Atsakovė teisėtai nesuteikė informacijos ir dokumentų, kuriuose yra nurodyti nepilnamečių vaikų duomenys, nes teisės aktai nenumato pareiškėjos teisės gauti privačią informaciją apie kitus asmenis, o ypač apie nepilnamečius vaikus, ir Tarnyba neturėjo teisės suteikti tokios informacijos. Suteikdama tokią informaciją pareiškėjai, būtų atskleidusi kitų asmenų privačius duomenis. Kaip minėta, informaciją apie vaiką turi teisę gauti, iš visų auklėjimo, mokymo, gydymo, vaiko teisių apsaugos ir kitų įstaigų bei institucijų, kurios turi ryšį su jo vaiku, tik tėvas ar motina, gyvenantys su vaiku skyrium (CK 3.170 straipsnio 5 dalis), taip pat ir įgalioti atstovai.

Komisija, įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes, sprendžia, jog pareiškėjai Raštu iš esmės yra pateikta teisės aktų reikalavimus atitinkanti informacija pagal jos 2026 m. kovo 2 d. prašymą, todėl

nėra pagrindo Rašto naikinti ir tenkinti išvestinį pareiškėjos skundo reikalavimą dėl Tarnybos įpareigojimo iš naujo išnagrinėti pranešimą. Pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos A. M. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas